

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 decembrie 2019

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

mun. Chișinău

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal a Curții de Apel Bălți din 31 iulie 2019, în cauza penală în privința lui

Cebotari Păun xxxxx, născut la xxxxx, originar xxxxx și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.12.2018-21.12.2018;

Instanța de apel: 20.02.2019-31.07.2019;

Instanța de recurs: 09.09.2019-04.12.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Dondușeni) din 21 decembrie 2018, *pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală*, Cebotari Păun a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, la 3 (trei) ani 4 (patru) luni închisoare.

În temeiul art. 87 alin. (1) Cod penal, 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității stabilite prin încheierea Judecătoriei Edineț (sediul Briceni) din 01 noiembrie 2018 au fost înlocuite cu 60 zile închisoare, iar în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumularea pedepselor nominalizate, lui Cebotari Păun i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni.

În temeiul art. 90¹ Cod penal, executarea pedepsei în partea de 1 (unu) an 9 (nouă) luni a fost dispusă în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea celeilalte părți din pedeapsă - 1 (unu) an 9 (nouă) luni, a fost suspendată condiționat, cu aplicarea restricțiilor prevăzute la art. 90 alin. (6) Cod penal.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și inculpatul Anghel Denis, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Botezatu Evghenia a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea în beneficiul acesteia, în mod solidar, din contul inculpaților Cebotari Păun și Anghel Denis a sumei de 4450 (patru mii patru sute cincizeci) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Cebotari Păun având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă și împreună cu Anghel Denis, la data de 23 noiembrie 2018, în jurul orei 01:00, a pătruns în ograda Evgheniei Botezatu, anul nașterii xxxxx, situată în xxxxx, unde ultimul a deconectat curentul electric de la contor, iar Cebotari Păun firul de la telefonia fixă, apoi prin acces liber au pătruns în saraiul locativ, prin forțarea ușii de acces la camera dormitor, unde Cebotari Păun aplicând violență fizică față de Botezatu Evghenia, a apucat-o strâns de gât cu mâinile și a cerut banii, ultima le-a dat bani în sumă de 4450 lei, în numerar cu nominalul de 50, 100, 200 și 500 lei, astfel cauzându-i părții vătămate Botezatu Evghenia un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 4450 lei.

3. Partea vătămată Botezatu Evghenia a contestat sentința cu apel, solicitând repunerea în termenul de apel, deoarece la ședințele de judecată nu a participat și nici la pronunțarea hotărârii, primind ulterior la cerere copia sentinței.

În motivarea apelului a indicat, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul este unul neclar și deoarece s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, consideră că această sentință urmează a fi casată parțial.

A mai invocat, că instanța de fond a omis să se expună privitor la pedeapsa cu amendă prevăzută la acest articol, că Cebotari Păun nu este la prima abatere, iar faptul cum ei au procedat și ulterior nici nu și-au cerut scuze, fără a întreprinde nici careva acțiuni în vederea reparării prejudiciului, implică necesitatea aplicării unei pedepse mai aspre.

A solicitat excluderea suspendării condiționate a pedepsei cu închisoarea.

Ulterior, a mai depus o cerere pe numele acuzării în care a solicitat reîncadrarea acțiunilor inculpaților în baza art. 188 alin. (2) b), d), f) Cod penal.

4. Apel suplimentar, la apelul părții vătămate a depus și procurorul, care a solicitat repunerea în termen a apelului declarat de către partea vătămată, Botezatu Evghenia cu admiterea acestuia și celui suplimentar. Solicită casarea sentinței, în latura stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei soluții noi prin care, Cebotari Păun să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, în coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la pedeapsă de 4 ani și 8 luni închisoare cu amendă în mărime de 850 unități convențional, iar în temeiul art. 87 alin. (1) Cod penal, de înlocuit pedeapsa de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității aplicată în baza încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 01 noiembrie 2018 cu 60 zile închisoare. În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul total al pedepselor

numite, de stabilit pedeapsă definitivă 5 ani închisoare cu amendă în mărime de 850 unități convenționale.

În susținerea cerințelor formulate procurorul a menționat, că prima instanță corect a stabilit împrejurările de fapt și de drept ale cauzei, însă pedeapsa stabilită inculpatului Cebotari Păun este vădit neproportională celor comise și urmărilor produse, cu abateri de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal și art. 61 Cod penal, or, pedeapsa stabilită indică la ineficiența legii penale în raport cu restabilirea echității sociale, corectarea condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, ceea ce ar conduce, în final, la neatingerea scopului pedepsei penale.

Totodată, acuzarea a ținut să menționeze, că circumstanțele reținute de către prima instanță precum, că inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer de fapta comisă, au avut un comportament loial în instanță, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, astfel că instanța de judecată aceluiași circumstanțe le-a acordat o dublă valență juridică neținând cont de faptul examinării cauzei penale în baza prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală.

În concluzie consideră, că inculpatul Cebotari Păun se va corija doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare cu executare.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 iulie 2019, au fost admise apelurile, casată sentința în latura stabilirii pedepsei cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Cebotari Păun, recunoscut vinovat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, fără amendă.

În temeiul art. 85 alin. (1) și 87 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin respectiva decizie a fost adăugată pedeapsa stabilită prin încheierea Judecătoriai Edineț (sediul Briceni) din 01 noiembrie 2018, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 1 (una) lună, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței referitor la acțiunea civilă și cheltuieli judiciare, au fost menținute.

5.1. Cu referire la cererea de apel înaintată de către partea vătămată, Botezatu Evghenia, instanța de apel a considerat-o depusă în termen, reținând în acest sens că partea vătămată Botezatu Evghenia nu a fost citată și nu a participat la examinarea prezentei cauze în fond, nefiind prezentă nici la pronunțarea sentinței, aceasta fiindu-i expediată prin poștă abia la 23 ianuarie 2019 (f.d. 190), dar dovada recepționării sentinței la o dată anumită lipsește.

5.2. Admițând apelurile, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a concluzionat despre necesitatea aplicării în privința inculpatului Cebotari Păun a pedepsei sub formă de închisoare, însă eronat a concluzionat că în condițiile speței este oportună suspendarea condiționată parțială a executării acesteia pe o perioadă de probațiune, neluând în considerare și neapreciind în mod cuvenit

împrejurările cazului ce se referă la fapta infracțională, personalitatea inculpatului și urmările prejudiciabile ale acțiunilor. Ca rezultat, instanța a încălcat principiile individualizării pedepsei penale, or, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, chiar și parțiale, nu vor putea fi atinse scopurile pedepsei penale indicate de către legislator la art. 61 Cod penal.

Având în susținere prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a reținut că Cebotari Păun a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii de jaf calificat, comisă de două persoane, prin pătrundere în încăpere, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și cu cauzarea de daune considerabile, care este o infracțiune gravă, comisă cu intenție și care în calitate de pedeapsă prevede doar închisoare, cu sau fără amendă.

De asemenea fapta a fost comisă în privința unei părți vătămate de o vârstă înaintată (a.n. xxxxx), inculpații tăind firele, au deconectat energia electrică și telefonia fixă, iar ulterior intrând prin forțarea ușii au apucat partea vătămată de gât, cerându-i bani.

A fost reținut și faptul, că ulterior comiterii faptei, inculpații nici nu au încercat să-și ceară scuze sau să repare prejudiciul cauzat, având din spusele acestora, la moment pe rol spre examinare încă o cauză penală de jaf calificat.

Instanța de apel a reținut, că Cebotari Păun nu este la prima abatere de la legislația penală, or, prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Dondușeni) din 10 martie 2017, acesta a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar prin încheierea Judecătoriei Edineț (sediul Briceni) din 01 noiembrie 2018, condamnatului Cebotari Păun i-a fost înlocuită partea neexecutată din pedeapsa stabilită cu o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 ore.

Astfel, Cebotari Păun a comis fapte infracționale cu un grad prejudiciabil sporit, fiind evident că acesta urmează să ispășească real pedeapsa închisorii, categoria acestei pedepse fiind în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și personalitatea acestuia, care nu este angajat în câmpul muncii, nu are careva persoane la întreținere și se caracterizează din punct de vedere negativ, nu a luat o atitudine corespunzătoare postinfracțională, neîntreprinzând careva acțiuni de reparare a prejudiciului cauzat sau măcar de a-și cere scuze de la partea vătămată, care este în etate.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia primei instanțe cu privire la oportunitatea aplicării prevederilor art. 90¹ Cod penal, din motiv că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv, a avut un comportament loial în instanță, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, or, recunoașterea vinei și căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, precum și comportamentul în instanță, care de altfel, n-a fost menținut și în instanța de apel de către Anghel Denis, a fost luat în considerație la aplicarea pedepsei prin prisma art. 364¹ Cod de procedură penală.

La stabilirea pedepsei pentru infracțiunea comisă instanța de apel a luat în considerație, că inculpatul s-a căit sincer în cele săvârșite, a recunoscut vina și la solicitarea lor examinarea cauzei a avut loc în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, fapt ce determină micșorarea cu 1/3 a limitelor pedepsei sub formă de închisoare, totodată a considerat oportun de a nu aplica nici pedeapsa cu amenda, reieșind din considerentul că acesta are o stare materială precară, nefiind angajat în câmpul muncii.

Instanța de apel a mai reținut și faptul, că inculpatul Cebotari Păun anterior a fost condamnat și că nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog.

Astfel, instanța de apel a conchis, că în speță va fi justificată aplicarea față de Cebotari Păun a pedepsei sub formă de închisoare cu executarea reală a acesteia, apreciind respectiva pedeapsă ca fiind unica ce ar putea să atingă scopurile expuse de legislator în art. 61 Cod penal.

6. Avocatul Vlas Elena în numele inculpatului a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, iar în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului invocă dezacordul cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, considerând că inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră.

Evidențiază apărarea că cauza respectivă a fost examinată în instanța de fond în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Ținând cont de persoana celui vinovat, de faptul că Cebotari Păun a recunoscut integral fapta incriminată, s-a căit sincer de cele comise, consideră că nu este rațional ca acesta să fie izolat de societate pe un termen așa de mare.

Astfel, invocă faptul că instanța de apel nu a luat în vedere la emiterea deciziei, circumstanțele enumerate mai sus, nici faptul că în prezent acesta are vârsta cuprinsă între 18 și 21 de ani, care este o circumstanță excepțională.

Mai mult, instanța de apel eronat a repus în termen cererea de apel depusă de către partea vătămată Botezatu Evghenia. Instanța de apel la emiterea deciziei nu a luat în vedere faptul că au trecut mai mult de 15 zile de la data începerii executării pedepsei, dar totuși a repus în termen apelul respectiv.

Ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii încălcate, consideră apărarea că corectarea inculpatului ar fi posibilă cu aplicarea art. 90¹ Cod penal, și anume suspendarea parțială a executării pedepsei închisorii.

7. Procurorul a depus referință pe marginea argumentelor invocate în recurs, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Astfel procurorul a invocat că, instanța de apel just a ajuns la concluzia casării sentinței cu condamnarea inculpatului, Cebotari Păun, în baza legii enunțate la o pedeapsă de 4 ani, iar în temeiul art. 85 alin. (1) și art. 87 alin. (1) Cod penal, definitiv la 4 ani și 1 lună închisoare, or această soluție a fost reținută

în strictă conformitate cu prevederile art. art. 61, 75, 76, 77, 85, 87 Cod penal și cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod penal.

Mai remarcă partea acuzării în referință faptul că instanța de apel casând sentința, deplin și-a argumentat soluția în sensul pedepsei stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de personalitatea lui, de circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea.

8. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit recursului declarat, rezultă că apărarea invocă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei penale stabilite inculpatului Cebotari Păun, făcând referire în acest sens la erorile de drept prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

În esență, instanța de recurs atestă că de fapt, apărarea critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume la capitolul individualizării pedepsei penale, argumente care se subscriu temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Sub aspectul temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal atestă că apărarea consideră greșită casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei de către instanța de apel și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte prin care inculpatului Cebotari Păun, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani și 1 lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, argumentele recursului se axează pe dezacordul cu pedeapsa mai aspră stabilită de către instanța de apel, apărarea pledând în continuare pentru menținerea soluției primei instanțe, care la capitolul individualizării pedepsei i-a stabilit lui Cebotari Păun în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare, iar conform art. 90¹ Cod penal, executarea pedepsei în partea de 1 an 9 luni a fost dispusă în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea celeilalte părți din pedeapsă - 1 an 9 luni, a fost suspendată condiționat, cu aplicarea restricțiilor prevăzute la art. 90 alin. (6) Cod penal.

Analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate

persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, instanța de recurs consideră că instanța de apel corect a statuat asupra faptului că, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal și pripit a ajuns la concluzia privind aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal.

Or, circumstanțele cauzei denotă că deși inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, totuși instanța de recurs reține că fapta a fost comisă de două persoane, cu intenție, prin pătrunderea în încăpere și cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viață, față de o persoană cu o vârstă înaintată, cu scopul de a sustrage o sumă de bani.

Totodată, în opinia instanței de recurs, instanța de apel corect a notat că inculpatul nu este la prima abatere fiind anterior condamnat prin sentința Judecătorei Edineț (sediul Dondușeni) din 10 martie 2017 (f.d. 53-60 vol.I) și prin sentința Judecătorei Dondușeni din 04 iulie 2016 (f.d. 61-63 vol.I), mai mult, în privința acestuia pe rolul instanțelor de judecată se află în examinare încă o cauză penală pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele apărării cu privire la faptul că instanța de apel nu a reținut drept circumstanță atenuantă vârsta inculpatului care este cuprinsă între 18 ani și 21 ani, ori având în vedere circumstanțele nominalizate, precum și faptul că inculpatul a comis o infracțiune cu un grad prejudiciabil sporit, de personalitatea inculpatului, care nu este pentru prima dată tras la răspundere penală, precum și de atitudinea acestuia, care nici până în prezent nu și-a cerut scuze de la partea vătămată, mai are și alte cauze penale pe rol, se caracterizează negativ, nu este angajat în câmpul muncii, nu a întreprins careva acțiuni în vederea reparării prejudiciului cauzat, instanța de apel corect a ajuns la concluzia, luând în considerație și recunoașterea vinei de către inculpat, că Cebotari Păun urmează să execute întreaga pedeapsă cu închisoarea în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la cele invocate de către recurent referitor la faptul că instanța de apel ilegal a repus în termen apelul declarat de către partea vătămată, instanța de recurs reține că potrivit art. 404 alin. (1) Cod de procedură penală, participantul la proces care a lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței poate declara apel și peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Astfel în urma verificării materialelor cauzei nu s-au depistat careva acte confirmative care ar demonstra faptul că partea vătămată a fost prezentă la ședințele de judecată sau că a primit copia sentinței, la fel nu este dovadă că inculpatul a reparat prejudiciul cauzat în urma infracțiunii comise, prin urmare fiind lipsite de suport probator alegațiile recurentului cu privire la ilegalitatea repunerii în termen a apelului părții vătămate.

Așa fiind, Colegiul penal menționează că instanța de apel a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin stabilirea față de inculpat a pedepsei cu închisoare, pe care ultimul o va executa în instituția penitenciară de tip semiînchis.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal a Curții de Apel Bălți din 31 iulie 2019, în cauza penală în privința lui Cebotari Păun xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 ianuarie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor